

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 4To/12/2014                    |
| Identifikačné číslo spisu: | 9514100050                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 29.04.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Martin Piovartsy         |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:9514100050.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obžalovanému L. O. a spol., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. a/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. apríla 2015 v Bratislave, o odvolaní obžalovaných L. O., V. B. a B. X. a prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v neprospech všetkých obžalovaných proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 25. septembra 2014, sp. zn. BB - 4T 15/2014, takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sa z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku (správne malo byť uvedené: „pracovisko Banská Bystrica“ a nie Pezinok) boli uznaní za vinných v bode 1/ obžalovaný L. O. zo spolupáchateľstva k prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 20 k § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a obžalovaný W. N. z účastníctva k prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. k § 360 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v bode 2/ obžalovaný V. B. z účastníctva k zločinu hrubého nátlaku podľa § 21 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. k § 190 ods. 1 Tr. zák., obžalovaný L. O. zo spolupáchateľstva k obzvlášť závažnému zločinu hrubého nátlaku podľa § 20 k § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 4 písm. a/, ods. 5 písm. a/ Tr. zák. a obžalovaný B. X. zo spolupáchateľstva k obzvlášť závažnému zločinu ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/ L. O. s doposiaľ neznámou osobou ako člen zločineckej skupiny, ktorej členovia sú označovaní ako „M.“ na základe požiadavky člena tejto skupiny W. N. prostredníctvom ďalšieho člena skupiny L. B. za finančnú odmenu v sume najmenej 3.000,- Eur sa dňa 2. marca 2011 v čase okolo 09.20 hod. v L. na

čerpaciej stanici Z. vyhrážal poškodenému W. O., nar. XY takým spôsobom, že po tom ako sa poškodený zohol na zadné sedadlo svojho motorového vozidla Hyundai Santa Fe, ev. č. XY počul nejaké puknutie, na čo sa otočil a zbadal, že zo zadného okna za vodičom osobného motorového vozidla Škoda Octavia čiernej farby neznámeho evidenčného čísla stojaceho na K. na neho mieril obžalovaný L. O. doposiaľ nezisteným predmetom pripomínajúcim hlavu s tlmícom, pričom k výstrelu ani k zraneniu W. O. nedošlo.

2/ V. B. v roku 2009, pred dňom 6. októbra 2009, na doposiaľ nezistenom mieste v Z. oslovil L. B. s tým, že bude mať osobu W. N., nar. XY, ktorá bude platiť za ochranu za finančnú odmenu, na čo L. B. ako hierarchicky najvyššie postavená osoba v jednej časti zločineckej skupiny, ktorej členovia sa označujú ako „M.“, kontaktoval, s prisľubom finančnej odmeny za vykonanie fyzického útoku na osobu poškodeného W. N., v bližšie nezistený deň roka 2009 pred dňom 6. októbra 2009, v Z., F. N. ako nižšie postaveného člena zločineckej skupiny „M.“, ktorého súčasne inštruoval, akým spôsobom má byť fyzicky útok vykonaný. F. N. sa spojil s L. O., rovnako členom zločineckej skupiny „M.“, o zadaní od L. B., pričom spoločne naplánovali a zorganizovali fyzický útok na W. N., k čomu oslovili B. X. a M. H. ako ďalších členov zločineckej skupiny „M.“. Dňa 06. októbra 2009 po tom, čo sa na spáchanie skutku pripravili v čase okolo 09.30 hod. na ulici L. medzi obytnými domami s popisným číslom 7. a 9. v Z. napadli poškodeného W. N., ktorý ako vystúpil z osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz S 65, EČV: XY začul výzvu „polícia“, „polícia“, „ľahni si na zem“, kde z tam zastavujúceho motorového vozidla - dodávky zn. Mercedes Vito striebornej farby s tmavými sklami, EČV: XY vystúpili s čiernymi kuklami na hlavách L. O., F. N., B. X. a M. H., jeden z nich udel poškodeného do oblasti hlavy následkom čoho tento padol na zem a tam ho menovaní kopali a udierali roxorovými tyčami a teleskopickými obuškami po celom tele, jeden z páchatelov držal v ruke krátku guľovú zbraň, mieril na poškodeného a kričal „otoč sa“, „hlavu dole“, pričom celý incident trval do 30 sekúnd a následne L. O., F. N., B. X. a M. H. nastúpili späť do motorového vozidla a odišli z miesta činu preč. Týmto konaním spôsobili poškodenému W. N. otvorenú dislokovanú trieštivú zlomeninu ľavej pŕšťale vnútrokĺbneho charakteru, dislokovanú zlomeninu ľavej ihlice v dolnej časti, prasknutie kosti pravého členka z vnútornej strany, tržné rany hlavy v oblasti záhlavia o dĺžke 2 cm a v čelovej časti vo vlasoch o dĺžke 1,5 cm, povrchové pomliaždenie pravého obočia, pomliaždenie pravého zápästia, oderky a pomliaždenie chrbta a povrchové pomliaždenie hrudníka a brucha s dĺžkou pracovnej neschopnosti 6 mesiacov, pričom v dôsledku týchto zranení u poškodeného vznikli trvalé následky v obmedzení hybnosti ľavého kolena s nemožnosťou plného vystretia, obmedzenie hybnosti ľavého členka a zníženie svalovej sily ľavého stehna. Niekoľko dní po spáchaní skutku V. B. kontaktoval poškodeného W. N. s cieľom, aby sa tento obrátil na L. B. ohľadne poskytnutia tzv. „ochrany“ zo strany L. B. členov zločineckej skupiny „M.“ a to za bližšie nezistenú finančnú odmenu, následne V. B. zorganizoval stretnutie W. N. s L. B., ktorý ponúkol W. N. zabezpečenie tzv. „ochrany“ jeho osoby za finančnú odmenu, čo tento však odmietol.

Za to boli odsúdení :

obžalovaný W. N. podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Bratislava II., z 31. januára 2013, sp. zn. 2 T 80/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovaný V. B. podľa § 190 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu

odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

U obžalovaných L. O. a B. X. podľa § 44 Tr. zák. súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., pretože pokladá tresty odňatia slobody uložené im skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. mája 2013, sp. zn. PK - 1T 10/2012 u obžalovaného L. O. na 25 (dvadsaťpäť) rokov a u obžalovaného B. X. na 22 (dvadsaťdva) rokov so zaradením oboch pre výkon týchto trestov do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a uložením ochranného dohľadu u oboch zhodne v trvaní 3 (troch) rokov na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaných za dostatočné.

Naproti tomu obžalovaného L. E. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 25. apríla 2014, sp. zn. VII/2 Gv 117/13 - 1000 - 143 pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

W. N. ako člen zločineckej skupiny, ktorej členovia sa označujú ako „M.“ a pôsobiaci priamo pod hierarchicky najvyššie postaveným členom celej zločineckej skupiny s prezývkou „N.“, požiadal na bližšie nezistenom mieste a v bližšie nezistený deň pravdepodobne začiatkom roku 2010 Y. Z., ako hierarchicky najvyššie postavenú osobu v jednej časti, tej istej zločineckej skupiny „M.“, o zabezpečenie vykonania únosu W. O., nar. XY, prostredníctvom Y. Z. podriadených, nižšie postavených členov zločineckej skupiny „M.“, za čo sľúbil odmenu 15.000,- Eur, kde následne W. N. v bližšie nezistený deň roka 2010 pred dňom 25.07.2010 pravdepodobne v priestoroch J. oslovil Y. Z. s tým, že zmenil objednávku z únosu na usmrtenie W. O. a zvýšil odmenu na sumu 35.000,- Eur, na čo Y. Z. zadal uvedenú objednávku na usmrtenie W. O. s prísľubom uvedenej finančnej odmeny na bližšie nezistenom mieste L. O., ako nižšie postavenému členovi zločineckej skupiny „M.“, pričom W. N. okrem informácií o osobe W. O. poskytol na vykonanie skutku aj zálohu vo výške 5.000,- Eur, ktorú odovzdal Y. Z. v bližšie nezistený deň roka 2010 pred dňom 25.07.2010 pravdepodobne v priestoroch J. a Y. Z. ju následne odovzdal L. O., ktorý oslovil aj L. E. a spolu pripravili usmrtenie W. O. a to tak, že dňa 02.03.2011 v čase okolo 09.20 hod. po tom, ako sa W. O. zohol nad zadné sedadlo osobného motorového vozidla Hyundai Santa Fe EČV: XY stojaceho v areáli čerpacej stanice Z. sa kuklou zamaskovaný L. O. pokúsil cez stiahnuté zadné okno za sedadlom spolujazdca osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia čiernej farby s nezisteným EČV stojaceho na K. najmenej jedenkrát vystreliť na W. O. z bližšie nezistenej strelnej zbrane s namontovaným tlmičom, avšak k výstrelu a zraneniu W. O. nedošlo, pričom následne L. O. spolu s L. E., ktorý riadil osobné motorové vozidlo Škoda Octavia čiernej farby s nezisteným EČV, v ktorom sa nachádzal L. O., z miesta činu ušli, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Obžalovaného O. L. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 25. apríla 2014, sp. zn. VII/2 Gv 117/13 - 1000 - 143 pre obzvlášť závažný zločin hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. f/ Tr. zák. a § 141 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

V. B. v bližšie nezistený deň v roku 2009, pred dňom 6. októbra 2009, na doposiaľ nezistenom mieste v Z. oslovil Y. Z. s tým, že je potrebné prinútiť osobu poškodeného W. N., nar. XY obrátiť sa ohľadne zabezpečenia tzv. „ochrany“ svojej osoby na V. B., pričom tzv. „ochranu“ mal zabezpečiť za finančnú odmenu Y. Z., na čo Y. Z., ako hierarchicky najvyššie postavená osoba v jednej časti zločineckej skupiny, ktorej členovia sa označujú ako „M.“, spolu s ďalším členom zločineckej skupiny „M.“ O. L. kontaktovali, s prísľubom finančnej odmeny za vykonanie fyzického útoku na osobu poškodeného W. N., v bližšie nezistený deň roka 2009 pred dňom 6. októbra 2009, pravdepodobne v hoteli X., J. I. ako nižšie postaveného člena zločineckej skupiny „M.“, ktorého súčasne inštruovali, akým spôsobom má byť fyzický útok vykonaný, pričom mu súčasne uviedli, že následne od poškodeného W. N. vylákajú peniaze, kde po tomto sa J. I. spojil s L. O., rovnako členom zločineckej skupiny „M.“, ktorého

informoval o zadaní od Y. Z. a O. L. a cieľoch fyzického útoku a spoločne naplánovali a zorganizovali fyzický útok na W. N., k čomu oslovili B. X. s W. K. ako ďalších členov zločineckej skupiny „M. a všetci spolu po tom, čo sa na spáchanie skutku pripravili, dňa 06. októbra 2009 v čase okolo 09.30 hod. na ulici L. medzi obytnými domami s popisným číslom 7. a 9. v Z. napadli poškodeného W. N., ktorý ako vystúpil z osobného motorového vozidla zn. Mercedes Benz S 65, EČV: XY začul výzvu „polícia“, „polícia“, „ľahni si na zem“, kde z tam zastavujúceho motorového vozidla - dodávky zn. Mercedes Vito striebornej farby s tmavými sklami, EČV: XY vystúpili s čiernymi kuklami na hlavách L. O., J. I., B. X. a W. K., jeden z nich uderil poškodeného do oblasti hlavy následkom čoho tento padol na zem a tam ho menovaní kopali a udierali roxorovými tyčami a teleskopickými obuškami po celom tele, jeden z páchateľov držal v ruke krátku guľovú zbraň, mieril na poškodeného a kričal „otoč sa“, „hlavu dole“, pričom celý incident trval do 30 sekúnd a následne L. O., J. I., B. X. a W. K. nastúpili späť do motorového vozidla - dodávky Mercedes Vito a po nastúpení do motorového vozidla odišli po L. ulici smerom na K. ulicu, čím svojim konaním spôsobili poškodenému W. N. otvorenú dislokovanú trieštivú zlomeninu ľavej pľšťaly vnútrokĺbneho charakteru, dislokovanú zlomeninu ľavej ihlice v dolnej časti, prasknutie kosti pravého členka z vnútornej strany, tržné rany hlavy v oblasti záhlavia o dĺžke 2 cm a v čelovej časti vo vlasoch o dĺžke 1,5 cm, povrchové pomliaždenie pravého obočia, pomliaždenie pravého zápästia, oderky a pomliaždenie chrbta a povrchové pomliaždenie hrudníka a brucha s dĺžkou pracovnej neschopnosti 6 mesiacov, pričom v dôsledku týchto zranení u poškodeného vznikli trvalé následky v obmedzení hybnosti ľavého kolena s nemožnosťou plného vystretia, obmedzenie hybnosti ľavého členka a zníženie svalovej sily ľavého stehna, pričom niekoľko dní po spáchaní fyzického útoku na poškodeného W. N., V. B. a O. L. s vedomím, kto a za akých okolností vykonal zbitie poškodeného W. N. tohto kontaktovali s cieľom, aby sa tento obrátil na Y. Z. ohľadne poskytnutia tzv. „ochrany“ zo strany Y. Z. a jemu podriadených členov zločineckej skupiny „M.“ a to za bližšie nezistenú finančnú odmenu, kde následne V. B. zorganizoval aj stretnutie W. N. s Y. Z., ktorý ponúkol W. N. zabezpečenie tzv. „ochrany“ jeho osoby za finančnú odmenu, čo tento však odmietol, pretože nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný.

Napokon podľa § 288 ods. 1, ods. 3 Tr. por. poškodení W. N., nar. XY, bytom Z. a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava, Mamatyová 17, IČO: XY boli odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol doručený všetkým procesným stranám, okrem poškodeného W. N., včas podali odvolanie obžalovaní L. O., V. B. a B. X., ako aj prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor).

V dôvodoch odvolania z 10. novembra 2014 a 26. marca 2015 prokurátor uviedol, že odvolanie podal v neprospech obžalovaných L. E. a O. L. voči oslobodzujúcim výrokom a v neprospech obžalovaných L. O., W. N., V. B. a B. X. voči výrokom o vine a treste, pričom u obžalovaného B. X. zoberal čiastočne späť odvolanie týkajúce sa výroku o treste.

K oslobodzujúcim častiam napadnutého rozsudku vytkol súd prvého stupňa to, že aj u obžalovaného L. E. mal vychádzať zo svedeckej výpovede J. I., pretože táto je aj v ostatných častiach potvrdená množstvom dôkazov a nebol preto dôvod jej neveriť. Obdobne je tomu aj u obžalovaného O. L., ktorý je usvedčovaný viacerými svedeckými výpoveďami z toho, že skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba spáchal a preto mal byť uznaný za vinného v zmysle obžaloby.

Prokurátor ku skutku pod bodom 1/ napadnutého rozsudku namietal, že súd pochybil keď dospel k záveru, že obžalovaný L. O. skutok nespáchal so zbraňou, pretože z viacerých svedeckých výpovedí vyplynulo, akou zbraňou mal tento obžalovaný spáchať predmetný skutok. Ohľadne právneho posúdenia tohto skutku vo vzťahu k obžalovanému W. N. je podstatné znenie skutku a nie jeho právna kvalifikácia v obžalobe a preto mal súd konanie tohto obžalovaného posúdiť ako obzvlášť závažný zločin obmedzovania osobnej slobody v štádiu pokusu formou účastníctva podľa § 14 k § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. b/, § 141 písm. a/ Tr. zák. formou účastníctva podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Právne posúdenie uvedeného skutku ako nebezpečné

vyhrážanie považuje za nesprávne a výpovede obžalovaných L. O. a W. N. o vystrašení poškodeného mal súd považovať za účelové lebo ani poškodený o vyhrážaní nevypovedal. Ich úmysel smeroval k usmrteniu poškodeného. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že všetky osoby zúčastnené na skutku, okrem L. E., konali ako členovia zločineckej skupiny „M.“.

Ku skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku špecializovanému trestnému súdu vytkol, že konanie obžalovaných L. O. a B. X. kvalifikoval aj ako spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zák. pri súčasnom uznaní spáchania skutku členmi nebezpečného zoskupenia - teda zločineckou skupinou, napriek tomu, že ide faktickú konzumpciu. Vo vzťahu k obžalovanému V. B. mal byť skutok kvalifikovaný aj podľa odseku 3 písm. d/ § 190 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. f/ Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. lebo konanie tohto obžalovaného je potvrdzované vykonanými dôkazmi a tento obžalovaný nebol členom zločineckej skupiny. Preto mu mal byť uložený aj prísnejší trest, ako to navrhol v záverečnej reči.

V doplnenom odvolaní prokurátor zaslal na vedomie odvolaciemu súdu rozsudky:

Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 20. novembra 2014, sp. zn. PK-1T 37/2014, právoplatného 20. novembra 2014, ktorým schválil dohodu o vine a treste medzi obvineným Y. Z. a prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 17. októbra 2014, sp. zn. VII/2 Gv 43/14/1000 tak, že tohto obvineného uznal vinným v bode 1/ z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e/, písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. a/, § 141 písm. a/ Tr. zák., v bode 2/ z obzvlášť závažného zločinu hrubého nátlaku podľa § 190 ods. 1, ods. 3 písm. d/, ods. 5 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/, písm. f/, § 141 písm. a/ Tr. zák. na totožnom skutkovom základe, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku z 25. septembra 2014, sp. zn. BB-4T 15/2014, ktorý je v súčasnosti prejednávaný v odvolacom konaní. U obvineného bolo podľa § 44 Tr. zák. upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., lebo pokladá trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. mája 2013, sp. zn. PK-1T 10/2012, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 7/2013, odňatia slobody vo výmere 25 rokov so zaradením na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s. Bratislava odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie a

Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 24. marca 2015, sp. zn. BB-3T 42/2014, ktorým podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválil dohodu o vine a treste medzi prokurátorom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 19. novembra 2014, sp. zn. VII/2 Gv 206/14/1000 a obvineným W. N. tak, že tohto obvineného uznal vinným v bode 1/ z trestného činu vraždy formou spolupáchateľstva sčasti v štádiu pokusu podľa § 9 ods. 2, § 8 ods. 1 k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. j/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 171/2003 Z.z. a v bode 2/ z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. spáchaný formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na totožnom skutkovom základe, ako je to uvedené v napadnutom rozsudku z 25. septembra 2014, sp. zn. BB-4T 15/2014, ktorý je v súčasnosti prejednávaný v odvolacom konaní. Obvinený bol za to odsúdený podľa § 144 ods. 3, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l/, písm. n/, písm. o/, § 37 písm. h/, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. a/, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom strázenia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušený bol výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Bratislava II. z 31. októbra 2013, sp. zn. 2 T 80/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. bol mu uložený ochranný dohľad na 2 roky.

Taktiež upriamil pozornosť na súčasné hlavné pojednávanie na Špecializovanom trestnom súde,

pracovisko Banská Bystrica pod sp. zn. BB-3T 32/2014 vo veci obžalovaného L. Y. a spol., kde je aj obžalovaný W. N., ktorý sa vyhlásením podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. priznal k žalovaným skutkom kvalifikovaným obžalobou ako zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a trestný čin vraždy formou účasti podľa § 10 ods. 1 písm. c/, § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. h/ Tr. zák. č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 183/1999 Z.z.. Uvedené rozsudky a hlavné pojednávanie predložil na doplnenie dokazovania v rámci odvolacieho konania, pretože sú v zhode s vyhodnotením dôkazného stavu prokurátorom v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní v posudzovanej trestnej veci obžalovaného L. O. a spol. pod sp. zn. BB-4T 15/2014.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd podľa § 321 ods. 1 písm. c/, písm. d/, písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil prvostupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný L. O. podal odvolanie s časti samostatne (8.10. 2014, 19.11. 2014), sčasti prostredníctvom obhajkyne JUDr. Ivany Halahijovej (10.10.2014) voči výroku o vine v bode 2/ napadnutého rozsudku, ako aj proti konaniu, ktoré mu predchádzalo. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že v jeho veci vypovedali svedkovia - spolupracujúci obvinení (ktorých vec bola vylúčená na samostatné konanie), ktorí majú zásadný podiel na spáchaní žalovaného skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku, a ako takí sú zainteresovaní na veci a preto ich výpovede je potrebné obzvlášť starostlivo a obozretne hodnotiť aj s ohľadom na ostatné dôkazy. Podľa obžalovaného špecializovaný trestný súd v napadnutom rozsudku uznanie jeho viny odôvodnil práve výpoveďami svedkov Y. Z. a J. I., na obsah ktorých v podrobnostiach poukázal. Obžalovaný účasť na spáchaní tohto skutku nepoprel, avšak namietol jeho subjektívnu stránku vo forme úmyslu. V tej súvislosti poukázal na rozpory v samotných výpovediach svedka J. I., ale aj na rozpory vo výpovediach tohto svedka s ďalšími dôkazmi, ktoré prvostupňový súd neobjasnil konfrontáciami tohto svedka s inými svedkami - Y. Z., W. K. a obžalovanými - O. L. a B. X., ale návrh na ich vykonanie zamietol ako nepotrebný. Za danej dôkaznej situácie, keď podstata obžaloby stojí na výpovedi jediného spolupracujúceho svedka a na strane druhej je celý rad iných výpovedí, bolo potrebné sa dôsledne zaoberať hodnovernosťou svedeckej výpovede J. I. a to aj oboznámením sa so znaleckým posudkom PhDr. S. K. vypracovaného v trestnej veci vedenej na špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. PK - 1T 10/2012, čo však senát prvostupňového súdu taktiež zamietol. Podľa jeho názoru ide o účelovú výpoveď tohto svedka, ktorý si ňou zabezpečil rôzne výhody v jeho vlastnej trestnej veci, ktorá bola vylúčená na samostatné konanie, hoci preto neboli splnené zákonné podmienky. Aj keď dôkazná situácia ku skutku pod bodom 2/ vo vzťahu k jeho osobe a tiež vo vzťahu k obžalovanému B. X. bola identická, špecializovaný trestný súd ich konanie kvalifikoval rozdielne, hoci preto neboli dôvody. Poškodený nepotvrdil, že ho mal ktokoľvek násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy nútiť poskytnúť plnenie. Z vykonaných dôkazov pritom nevyplynulo, že mal pri fyzickom útoku voči poškodenému úmysel donútiť ho k nejakému plneniu a preto z jeho strany chýba úmyselné zavinenie. Rovnako tak nemali úmysel poškodenému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, ak by vedel ako to dopadne, nikdy by J. I. neprislúbil pomoc. Nebol uzrozumený ani s tým, že koná v prospech zločineckej skupiny, ale iba v prospech J. I., ako kamaráta. V tejto súvislosti poukázal na to, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku obhajobu obžalovaných ohľadne spôsobu napadnutia poškodeného, keď si so sebou zobrali strelnú zbraň, roxorové tyče a teleskopické obušky a pritom ho chceli zbiť iba trocha, považoval za nelogickú. K tomu argumentoval tým, že ak by poškodeného bili všetci zaobstaranými predmetmi, tak by utrpel omnoho závažnejšie zranenie a nielen na ľavej nohe, po ktorej ho bil iba W. K., čo bola jeho svojvôľa. Poukázal tiež na závery znaleckého posudku ohľadne zranenia poškodeného. Pri tejto právnej kvalifikácii skutku pod bodom 2/ nebola zohľadnená zásada v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Za diskriminačnú označil novelu Trestného zákona z roku 2006, konkrétne § 296 Tr. zák., ktorý je v rozpore s ustanovením článku 1/ Antidiskriminačného zákona č. 365/2004 Z.z., Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. 241/2004 a so zásadou nie dvakrát za to isté.

Vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora obžalovaný L. O. konštatoval, že ide o fabulovanie a prekrúcanie faktov, vytrhávajúce viet z kontextu a svedkom a obžalovaným boli vložené do úst vety, ktoré nikdy nepovedali. Pritom poukázal na konkrétne pasáže na stranách 2 až 4 odvolania prokurátora. Napokon

odcitoval konkrétne ustanovenia § 26 ods. 1 zákona o prokurátoroch a právnych čakatel'och prokuratúry č. 154/2001 Z.z.

V závere odvolania obžalovaný L. O. navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby zrušil výrok o vine v bode 2/ napadnutého rozsudku a vec vrátil súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania v navrhovanom rozsahu a vyslovil právny názor, že jeho konanie je potrebné kvalifikovať ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. a/, písm. c/ Tr. zák.

Obžalovaný V. B. v písomnom odôvodnení odvolania podanom sčasti samostatne, sčasti prostredníctvom obhajcu namietol výrok o vine v bode 2/, výrok o treste a konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku.

Podľa jeho názoru ide o nesprávne skutkové zistenie súdu I. stupňa, založené len na výpovedi svedka Y. Z. a jeho návštevách poškodeného.

Obžalovaní L. O. a B. X., ktorí sa k spáchaniu tohto skutku priznali, o jeho účasti na ňom nevedeli uviesť nič a obžalovaný O. L. jeho spáchanie poprel a jeho v záverečnej reči ho vyvinil.

Svedok J. I. vypovedal od koho pokyn na spáchanie skutku dostal, kto spolu s ním skutok spáchal bez toho, aby ho zo spáchania skutku usvedčil.

Len svedok Y. Z. vypovedal, že skutok nechal na jeho objednávku vykonať J. I. a svedok W. K. uviedol, že skutok spáchal s B. X., L. O. a J. I., pričom od L. O. sa dozvedel, že účasť na ňom mali mať aj O. L. a V. B..

Poškodený W. N. potvrdil, že s O. L. a V. B. hovorili o tom, kto by mohol skutok vykonať a kto by také informácie mohol získať, pričom účasť V. B. iba predpokladal. Podľa jeho názoru výpovede svedkov Y. Z. a W. K. sú nedôveryhodné pre rozpory v samotných týchto výpovediach, resp. s výpoveďami obžalovaných, ale aj pre ich zainteresovanosť vo veci, v ktorej sa snažili získať výhody pre seba. V tej súvislosti poukázal na závery znaleckého posudku ohľadne duševného stavu Y. Z. (vyšetrený bol ako svedok) kde znalec vo všeobecnosti konštatuje, že svedkovia - kajúnci, ktorých motivácia vypovedať pravdu je často prekrytá vlastným vyvíňovaním, resp. získaním nejakých výhod a v prípade abnormne štruktúrovanej osobnosti je viac pravdepodobné, že výpovede takéhoto človeka budú vyznievať skôr v jeho vlastný prospech. Namietol tiež to, že prvostupňový súd zamietol jeho návrhy na výsluch svedkov - manželku poškodeného a B. B., ktorí mali byť prítomní pri návšteve poškodeného O. L. a V. B., a N. Z. (výpoveď posledne uvedeného svedka navrhol prokurátor prečítať), ktorý mohol objasniť vzťah poškodeného s V. B.. Dôkazmi nebol preukázaný nátlak zo strany obžalovaných na poškodeného, aby si zaobstaral ochranu svojej osoby po fyzickom útoku a preto nemôže ísť o hrubý nátlak.

Za nezákonnosť konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo obžalovaný označil skutočnosť, že o jeho písomných návrhoch na doplnenie dokazovania zo 6. mája 2014 (§ 240 ods. 3 Tr. por.) prvostupňový súd nerozhodol po otvorení hlavného pojednávania (§ 272 ods. 3 Tr. por.) a urobil tak až na záver hlavného pojednávania 23. septembra 2014, tesne pred ukončením dokazovania. Tým ho ukrátil o možnosť zmeny stratégie získavania - hľadania dôkazov, ktorými by bol preukázal ním tvrdené skutočnosti. Navyše vykonanie týchto dôkazov nebolo nadbytočné, pretože skutočnosti, ktoré chceli týmito dôkazmi preukázať, neboli zistené inými dôkazmi a mali podstatný vplyv na posúdenie hodnovernosti svedeckých výpovedí Y. Z. a W. N.. Znalecký posudok znalca PhDr. L. W. PhD. sa týkal nielen obžalovaných L. O., L. E., W. N., ale aj Y. Z., ktorý pri znaleckom vyšetrení bol už v procesnom postavení svedka, čo je zrejmé z tohto posudku a nie v procesnom postavení obvineného, ako to uviedol špecializovaný trestný súd, ktorý zamietol nielen prečítanie časti tohto znaleckého posudku týkajúcej sa Y. Z., ale aj návrh na vyhotovenie znaleckého posudku na tohto svedka za účelom zistenia či netrpí duševnou chorobou alebo poruchou. Uvedeným postupom súd prvého stupňa porušil i jeho základné právo na spravodlivé súdne konanie uvedené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky a článok 6 ods. 3 písm. d/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v dôsledku toho aj ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. Poukázal aj na účelovosť vylúčenia trestných vecí Y. Z., J. I. a W. K..

K odvolaniu prokurátora sa v spoločnom podaní prostredníctvom obhajcu JUDr. Martina Gajera vyjadrili obžalovaní V. B. a O. L.. Obžalovaný V. B. zotrval na dôvodoch odvolania s poukazom na to, že sa skutku uvedeného v napadnutom rozsudku, ani žiadneho iného protiprávneho konania v súvislosti s týmto skutkom nedopustil. Obžalovaný O. L. odvolanie nepodal a vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ v jeho neprospech uviedol, že sa so závermi prokurátora nestotožňuje. Svedok Y. Z. nepotvrdil jeho účasť na skutku, ako ani to, že bol členom zločineckej skupiny „M.“ a tieto skutočnosti preukazuje i výpoveď svedka J. I.. Účasť na tomto skutku nemôže byť podložená len skutočnosťou, že sa zúčastnil návštevy poškodeného po jeho zranení. V tejto súvislosti poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku. Aj v závere tohto vyjadrenia obaja obžalovaní navrhli odvolaciemu súdu odvolanie prokurátora v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Z týchto dôvodov obžalovaný V. B. navrhol, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa podľa § 322 ods. 1 Tr. por., resp. v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Aj obžalovaný B. X. podal odvolanie proti výroku o vine v bode 2/, ako aj konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. V dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že k spáchaniu skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku sa priznal a svoj čin oľutoval, avšak s jeho právnym posúdením vyslovil nesúhlas. Z vykonaných dôkazov je zrejmé, že skutok spáchali s L. O. na žiadosť J. I. bez toho, aby vedeli dôvod prečo majú niekoho nafackať, urobili to z kamarátstva, pričom ich cieľom nebolo vážne ublížiť poškodenému, ale iba mu dať príučku, nastrašiť ho a za tým účelom mali strelnú zbraň, roxorové tyče a teleskopické obušky. Skutok nespáchali ako členovia zločineckej skupiny. Vážnu ujmu na zdraví poškodenému spôsobil iba W. K., ktorý však nedodržiaval ich predchádzajúcu dohodu. Zodpovednosť za tento exces vo forme ťažšieho následku preto nemôže postihnúť všetkých a uznanie viny z obzvlášť závažného zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. preto nezodpovedá skutkovým zisteniam a správnej právnej kvalifikácii. Poukázal aj na nedôveryhodnosť svedkov Y. Z., J. I. a W. K. pre ich zainteresovanosť na tomto skutku. Orgánom činným v trestnom konaní vytkol manipuláciu v predmetnom konaní, keď trestné stíhanie voči týmto osobám vylúčili na samostatné konanie. V dôsledku toho sú v procesnom postavení svedkov a ako takí vypovedajú v situácii, keď ešte nebolo v ich veci právoplatne rozhodnuté, čo môže viesť k ich nepravdivým výpovediam. V tej súvislosti poukázal na všeobecné znalecké závery ohľadne takýchto kajúcnych svedkov. Podľa jeho názoru by preto odvolací súd výpovede svedkov J. I., Y. Z. a W. K. nemal akceptovať.

Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil a vec vrátil podľa § 322 ods. 1 Tr. por. súdu prvého stupňa, alternatívne podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že ho uzná za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. a ponechá výrok o treste, teda aby upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. mája 2013, sp. zn. PK - 1T 10/2012 v trvaní 22 rokov odňatia slobody so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia a uložením ochranného dohľadu v trvaní 3 rokov na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného pokladá za dostatočný.

Odvolania prokurátora a obžalovaných L. O., V. B. a B. X. spolu so spisovým materiálom boli odvolaciemu súdu predložené 11. novembra 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal na podklade odvolaní prokurátora a obžalovaných L. O., V. B. a B. X. zákonnosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a



dospel k záveru, že odvolania obžalovaných a prokurátora sú dôvodné, a to vzhľadom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by ale mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd týmto zákonným postupom - oboznámením sa s predloženým vyšetrovacím (8 zväzkov) a súdnym spisom (5 zväzkov) a jeho prílohou (spis Okresného súdu Bratislava II. sp. zn. 2T 80/2012 vo veci W. N., teda nie 9 zväzkov vyšetrovacieho spisu, ako je to uvedené na predkladacej správe prvostupňového súdu) zistil, že súd prvého stupňa vo veci rozhodol predčasne.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. por. každý rozsudok treba vyhotoviť písomne. Vyhodenie rozsudku musí byť v zhode s obsahom rozsudku tak, ako bol vyhlásený.

V posudzovanej veci prvostupňový súd uvedené ustanovenie nedodržel. Najvyšší súd totiž zistil, že vyhotovený rozsudok (zväzok XIII., č. l. 4474 a nasledujúce trestného spisu) nie je v zhode s vyhláseným rozsudkom (zväzok XII., č. l. 4388 a nasledujúce trestného spisu).

V záhlaví vyhotoveného rozsudku je uvedený Špecializovaný trestný súd v Pezinku (rovnako je to aj v zápisnici o hlavnom pojednávaní z 25. septembra 2014 na č. l. 4388) a v jeho závere po poučení o opravnom prostriedku (č. l. 4513) je uvedené, že bol vyhlásený v Banskej Bystrici.

Vo výroku o vine v skutku pod bodom 2/ u obžalovaného B. X. vyhotoveného rozsudku (č. l. 4476 - právna veta a 4477 - kvalifikácia) je uvedené, že jeho konanie bolo posúdené aj ako spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zák., čo ale nebolo vyhlásené (č. l. 4390).

Napokon vo výroku o škode (č. l. 4480) je uvedené aj IČO, hoci ani táto skutočnosť nebola uvedená vo vyhlásenom rozsudku a v zápisnici o hlavnom pojednávaní (zväzok XII., č. l. 4394) je rukou dopísaný odsek 3 § 288 Tr. por., pričom z tejto zápisnice nevyplyva, kto túto opravu vykonal (zrejme predseda senátu vzhľadom na podobný podpis), ale najmä kedy sa tak stalo.

Navyše vo výroku o trestoch u obžalovaných L. O. a B. X. (č. l. 4477 - 4478) vo vyhlásenom i vo vyhotovenom rozsudku nie je citovaný aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. mája 2014, sp. zn. 4 To 10/2012, hoci ním bol pozmenený rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 28. mája 2013, sp. zn. PK - 1T 10/2012.

Pridelenie veci zákonnému predsedovi senátu 28. apríla 2014 nesignoval riadiaci predseda senátu, ako to vyplýva z pridelenia veci vo zväzku č. IX. na č. l. 3899. Toto formálne pochybenie je potrebné odstrániť. Pre úplnosť treba uviesť aj to, že vo zväzku č. XII., na č. l. 4400 sa nachádza doplnenie výpovede, ktorá nie je podpísaná a nie je zjavné kto ju podal a na č. l. 4455 je tomu tak aj v záverečnej reči. Možno sa iba domnievať, že tak urobil obžalovaný L. O.. Pre prehľadnosť treba na takéto podania uviesť kým, kedy, prípadne počas akého úkonu bolo podané a musí byť podávateľom podpísané.

Uvedené pochybenia sú takého charakteru, že najvyšší súd bol povinný napadnutý rozsudok bez preskúmania na podklade podaných odvolaní obžalovaných a prokurátora zrušiť pre jeho nepreskúmateľnosť a vec vrátiť na nové pojednanie a rozhodnutie.

Prvostupňový súd je povinný uvedené pochybenia napraviť a ak dôjde k záveru, že je vo veci potrebné vyhlásiť rozhodnutie, musí sa tak stať zákonným spôsobom.

Podanými odvolaniami obžalovaných a prokurátora sa najvyšší súd pre uvedené pochybenia nezaoberal. Bránil tomu nepreskúmateľný rozsudok pre jeho nezhodu vo vyhlásení a vo vyhotovení. Nejde pritom o písárske chyby a iné zjavné nesprávosti, ku ktorým došlo pri vyhotovení rozsudku a ktoré by bolo možné odstrániť opravným uznesením podľa § 174 a § 175 Tr. por.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.